TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. rugsėjo 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Žemės ūkis – Bendras vyno rinkos organizavimas – Bendrijos vynų pavadinimų apsaugos sistema – Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 – 54 straipsnis – Rūšiniai vynai, pagaminti konkrečiuose regionuose (rūšiniai vynai pkr) – Reglamentas (EB) Nr. 479/2008 – 43 straipsnio 2 dalis ir 51 straipsnis – Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 – 118k straipsnio 2 dalis ir 118s straipsnis – Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 – 101 straipsnio 2 dalis ir 107 straipsnis – Rūšinių vynų pkr, pripažintų pagal nacionalinę teisę, apsauga pagal Sąjungos teisę – Ginčas tarp saugomo vyno pavadinimo ir ankstesnio plačiai žinomo prekių ženklo, kuriame yra šiam pavadinimui tapatus žodis – Tariamai klaidinantis pavadinimas – Pereinamojo laikotarpio priemonės – Automatinis apsaugos išplėtimas – Apsaugos sistemos išsamumas – Teisinis saugumas“

Byloje C-341/24

dėl *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas, Italija) 2024 m. gegužės 8 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2024 m. gegužės 8 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Duca di Salaparuta SpA

prieš

Ministero dell’Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste,

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta,

Baglio Gibellina Srl,

Cantina Giacco Soc. coop. agricola,

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola,

dalyvaujant

Botte di Vino di VH & C. Snc,

Baglio San Vito Srl (likviduojama),

Romeo Vini di CZ & C. Sas,

* Proceso kalba: italų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei ir N. Fenger (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Duca di Salaparuta SpA*, atstovaujamos *avvocati* S. de Bosio, R. Vaccarella, G. Vecchione ir advokato D. Philippe,

– *Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta*, *Baglio Gibellina Srl* ir *Madonna del Piraino Soc. coop. agricola*, atstovaujamų *avvocati* F. Pacciani ir S. Parlatore,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* M. Auciello ir M. Di Benedetto,

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos *advogados* P. Barros da Costa, J. Ramos ir A. Ribeiro de Almeida,

– Europos Komisijos, atstovaujamos L. Di Masi, M. Konstantinidis ir F. Thiran,

susipažinęs su 2025 m. balandžio 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 25), 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo, iš dalies keičiančio [r]eglamentus (EB) Nr. 1493/1999, (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 3/2008 ir panaikinančio [r]eglamentus (EEB) Nr. 2392/86 bei (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 148, 2008, p. 1), 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009 (OL L 154, 2009, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1234/2007), taip pat 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013, p. 671), išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bendrovės *Duca di Salaparuta SpA* ir *Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste* (Žemės ūkio, apsirūpinimo maistu savarankiškumo ir miškininkystės ministerija, Italija), *Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta* (Savanoriškas vynų apsaugos konsorciumas „DOC Salaparuta“, Italija), taip pat bendrovių *Baglio Gibellina Srl*, *Cantina Giacco Soc. coop. agricola*, *Madonna del Piraino Soc. coop. agricola*, *Botte di vino di VH & C. snc*, *Baglio San Vito Srl* (likviduojama) ir *Romeo Vini di CZ & C. Sas* ginčą dėl prašymo Europos Sąjungos lygmeniu panaikinti ir (arba) pripažinti negaliojančia saugomą kilmės vietos nuorodą „Salaparuta“, taip pat pripažinti žodį „Salaparuta“ kontroliuojama kilmės vietos nuoroda pagal Italijos teisę, remiantis tuo, kad ši nuoroda ir šis pavadinimas gali prieštarauti ankstesniems plačiai žinomiems prekių ženklams, įregistruotiems vynams, kurių savininkė yra *Duca di Salaparuta* ir kuriuose yra minėtai nuorodai ir pavadinimui tapačių žodžių.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

Paryžiaus konvencija

3 Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės saugojimo buvo pasirašyta 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje, paskutinį kartą peržiūrėta 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir iš dalies pakeista 1979 m. rugsėjo 28 d. (*Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys*, 828 t., Nr. 11851, p. 305; toliau – Paryžiaus konvencija). Visos Sąjungos valstybės narės yra šios konvencijos šalys.

4 Minėtos konvencijos 10bis straipsnyje nustatyta:

„(1) Sąjungos šalys privalo garantuoti šalių – Sąjungos narių – piliečiams efektyvią apsaugą nuo nesąžiningos konkurencijos.

(2) Nesąžininga konkurencija laikomas bet koks konkurencijos veiksmas, prieštarauj[antis] sąžiningiems pramonės ir prekybos reikalų vedimo papročiams.

(3) Be to, draudžiami:

1° visi veiksmai, dėl kurių bet kuriuo būdu gali būti supainiotos įmonės, gaminiai arba konkurento pramoninė ar prekybinė veikla;

<…>

3° nuorodos arba teiginiai, kurie komercinėje veikloje gali suklaidinti visuomenę dėl prekės rūšies, gamybos būdo, savybių, tinkamumo naudo[ti] arba prekių kiekio.“

Madrido susitarimas

5 1891 m. balandžio 14 d. Madrido susitarimo dėl sankcijų už melagingas arba klaidingas prekių kilmės vietos nuorodas, paskutinį kartą peržiūrėto 1967 m. liepos 14 d. Stokholme (*Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys*, 828 t., Nr. 11848, p. 163; toliau – Madrido susitarimas), 3bis straipsnyje nurodyta:

„Šalys, kurioms taikomas šis [Madrido susitarimas], taip pat įsipareigoja uždrausti parduodant, demonstruojant ar siūlant prekes naudoti bet kokias reklaminio pobūdžio nuorodas, dėl kurių visuomenė gali klaidingai suprasti, kokia yra prekių kilmė, t. y. pateikti tas nuorodas iškabose, reklamose, sąskaitose faktūrose, vyno kortelėse, laiškuose ar verslo dokumentuose arba bet kokiuose kituose komerciniuose pranešimuose.“

TRIPS sutartis

6 Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (toliau – TRIPS sutartis), yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties, pasirašytos 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše (Marokas) ir patvirtintos 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 91), 1C priede. TRIPS sutarties šalys yra PPO narės, įskaitant visas Sąjungos valstybes nares ir pačią Sąjungą.

7 Šios sutarties I dalyje esančio 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Dėl šios Sutarties II, III ir IV dalių, valstybės narės laikosi [Paryžiaus konvencijos] 1–12 straipsnių ir 19 straipsnio.“

8 Šios sutarties 22 straipsnio, kuris yra jos II antraštinėje dalyje, 1 dalyje nurodyta:

„Šioje Sutartyje geografinės nuorodos yra nuorodos, iš kurių galima nustatyti, ar prekė yra kilusi iš valstybės narės teritorijos, ar iš tos teritorijos rajono ar vietovės, kai tos prekės kokybė, reputacija ar kiti ypatumai iš esmės yra priskirtini jos geografinės kilmės vietai.“

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 1493/1999

9 Reglamento Nr. 1493/1999 52 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Jei valstybė narė naudoja konkretaus regiono pavadinimą [rūšiniam vynui, pagamintam konkrečiuose regionuose (rūšiniam vynui pkr)] pavadinti arba prireikus vynui, skirtam perdirbti į tokį rūšinį vyną pkr, pavadinti, tas pavadinimas negali būti naudojamas pavadinti vyno sektoriaus produktus, kurie nėra pagaminti tame regione, ir (arba) produktus, pavadintus tuo pavadinimu ne pagal atitinkamas Bendrijos ar nacionalines taisykles. <…>

<…>“

10 Šio reglamento 54 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Rūšiniai vynai, pagaminti konkrečiuose regionuose („rūšiniai vynai pkr“) – tai vynai, kurie atitinka šios antraštinės dalies nuostatas ir ryšium su tuo priimtas Bendrijos bei nacionalines nuostatas.

<…>

4. Valstybės narės pateikia [Europos] Komisijai rūšinių vynų pkr, kuriuos jos pripažįsta, sąrašą, nurodydamos kiekvienam šių rūšinių vynų pkr taikomų nacionalinių nuostatų, reglamentuojančių tų rūšinių vynų pkr gamybą, detales.

5. Komisija sąrašą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.“

11 Minėto reglamento VII priedo F dalyje „Prekiniai vardai [prekių ženklai]“ buvo nustatyta:

„<…>

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos b punkto, vyno, pagaminto iš vynuogių misos, registruoto prekinio vardo, kuris sutampa su:

– geografinio vieneto, mažesnio už konkretų regioną, pavadinimu, vartojamu rūšiniam vynui pkr apibūdinti, arba

– geografinio vieneto pavadinimu, kuris yra vartojamas stalo vynui apibūdinti nurodant geografinę nuorodą, arba

– importuoto vyno, apibūdinamo geografine nuoroda, pavadinimu,

turėtojas gali, net jei jis pagal 1 dalies pirmąją pastraipą neturi teisės vartoti tokį pavadinimą, ir toliau šį prekinį vardą vartoti iki 2002 m. gruodžio 31 d., bet tik tuo atveju, jei šį prekinį vardą:

a) valstybės narės kompetentinga institucija įregistravo ne vėliau kaip 1985 m. gruodžio 31 d. pagal tuo metu galiojusius teisės aktus ir

b) jis faktiškai buvo naudojamas be pertrūkių nuo įregistravimo dienos iki 1986 m. gruodžio 31 d. arba, jei vardas buvo įregistruotas iki 1984 m. sausio 1 d., bent nuo pastarosios datos.

Be to, gerai žinomo vyno ar vynuogių misos įregistruoto prekinio vardo, kuriame yra žodžiai, sutampantys su konkretaus regiono pavadinimu ar geografinio vieneto, mažesnio už konkretų regioną, pavadinimu, turėtojas gali, net jei jis neturi teisės pagal 1 dalį naudoti tokio pavadinimo, ir toliau jį naudoti pagal atitinkamas Bendrijos nuostatas dėl rūšinių vynų, jei jis tapatus pirminio turėtojo ar pirminio pateikėjo pateiktam pavadinimui, bet tik tuo atveju, jei prekinis vardas buvo įregistruotas bent 25 metus iki to laiko, kada atitinkamą geografinį pavadinimą oficialiai pripažino gaminanti valstybė narė, ir jei toks prekinis vardas buvo faktiškai naudojamas be pertrūkių.

Prekiniais vardais, kurie atitinka pirmos ir antros pastraipos sąlygas, negalima remtis siekiant neleisti naudoti geografinių vienetų pavadinimus rūšiniam vynui pkr ar stalo vynui apibūdinti. <…>“

Reglamentas Nr. 479/2008

12 Reglamentas Nr. 1493/1999 buvo panaikintas Reglamentu Nr. 479/2008. Pagal pastarojo reglamento 129 straipsnio 2 dalies e punktą jo III antraštinės dalies IV skyrius buvo taikomas nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d., jeigu reglamente, kuris turi būti priimtas pagal 113 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, nenurodyta kitaip.

13 Reglamento Nr. 479/2008 5 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodyta, kad „tikslinga iš esmės pakeisti vyno sektoriui taikomą Bendrijos tvarką“.

14 Šio reglamento 36 konstatuojamojoje dalyje buvo numatyta:

„Siekiant teisinio tikrumo, naujos nagrinėjimo tvarkos reikėtų netaikyti Bendrijoje jau esančioms kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms. Tačiau atitinkamos valstybės narės turėtų Komisijai pateikti pagrindinę informaciją ir aktus, kuriais remiantis tos nuorodos buvo pripažintos nacionaliniu lygiu, o to nepadarius, kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų apsauga turėtų būti panaikinta. Siekiant teisinio tikrumo, jau galiojančių kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų panaikinimų taikymo sritis turėtų būti apribota.“

15 Minėto reglamento 43 straipsnio „Atsisakymo suteikti apsaugą priežastys“ 2 dalyje buvo nustatyta:

„Pavadinimas nėra saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą, apsauga gali suklaidinti vartotoją dėl tikrosios vyno tapatybės.“

16 To paties reglamento 46 straipsnyje buvo numatyta:

„Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai.“

17 Reglamento Nr. 479/2008 50 straipsnyje „Panaikinimas“ buvo nustatyta:

„Jeigu nebeužtikrinamas atitinkamos produkto specifikacijos laikymasis, Komisijos iniciatyva arba valstybei narei ar trečiajai šaliai, ar teisėtą interesą turinčiam fiziniam arba juridiniam asmeniui pateikus tinkamai pagrįstą prašymą, gali būti nuspręsta panaikinti kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugą pagal 113 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

<…>“

18 Šio reglamento 51 straipsnyje „Šiuo metu saugomi vynų pavadinimai“ buvo nurodyta:

„1. Pagal Reglamento [Nr. 1493/1999] 51 ir 54 straipsnių ir [2002 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 753/2002, nustatančio tam tikras Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 nuostatų dėl kai kurių vyno sektoriaus produktų aprašymo, pavadinimo, pateikimo ir apsaugos taikymo taisykles (OL L 118, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 35 t., p. 455)], 28 straipsnio nuostatas saugomi vynų pavadinimai yra automatiškai saugomi ir šio reglamento nuostatomis. Komisija juos išvardija šio reglamento 46 straipsnyje numatytame registre.

<…>

4. 50 straipsnis netaikomas 1 dalyje nurodytiems esamiems saugomiems vynų pavadinimams.

Komisijos iniciatyva ir pagal 113 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą gali būti nuspręsta iki 2014 m. gruodžio 31 d. anuliuoti 1 dalyje nurodytų esančių saugomų vynų pavadinimų saugojimą, jei[gu] jie neatitinka 34 straipsnyje nustatytų sąlygų.“

19 Reglamentas Nr. 479/2008 buvo panaikintas 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 154, 2009, p. 1), kuriuo nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d. iš dalies keičiamas Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas.

20 Reglamento Nr. 491/2009 3 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad nuorodos į panaikintą reglamentą, t. y. Reglamentą Nr. 479/2008, laikomos nuorodomis į Reglamentą Nr. 1234/2007 ir turi būti suprantamos pagal Reglamento Nr. 1234/2007 XXII priede pateiktas atitinkamas atitikties lenteles.

Reglamentas Nr. 1234/2007

21 Reglamentas Nr. 1234/2007, taikant Reglamentą Nr. 491/2009, nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d. taip pat apima Reglamentą Nr. 479/2008.

22 Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio „Atsisakymo saugoti priežastys“ 2 dalyje buvo numatyta:

„Pavadinimas nėra saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą, vartotojas galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją taip saugomo vyno tapatybę.“

23 Šio reglamento 118n straipsnyje buvo nustatyta:

„Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai.“

24 118r straipsnyje („Panaikinimas“) buvo nurodyta:

„Jeigu nebeužtikrinamas atitinkamos produkto specifikacijos laikymasis, Komisija <…> gali nuspręsti panaikinti kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos saugojimą.

<…>“

25 118s straipsnyje („Šiuo metu saugomi vynų pavadinimai“) buvo nustatyta:

„1. Pagal Reglamento [Nr. 1493/1999] 51 ir 54 straipsnių ir [Reglamento Nr. 753/2002] 28 straipsnio nuostatas saugomi vynų pavadinimai yra automatiškai saugomi ir šio reglamento nuostatomis. Komisija tokius pavadinimus išvardija šio reglamento 118n straipsnyje numatytame registre.

<…>

4. 118r straipsnis netaikomas 1 dalyje nurodytiems esamiems saugomiems vynų pavadinimams.

Komisija savo iniciatyva ir pagal 195 straipsnio 4 dalyje nurodytą procedūrą gali nuspręsti iki 2014 m. gruodžio 31 d. panaikinti 1 dalyje nurodytų esančių saugomų vynų pavadinimų saugojimą, jei[gu] jie neatitinka 118b straipsnyje nustatytų sąlygų.“

Reglamentas Nr. 1308/2013

26 Pagal Reglamento Nr. 1308/2013 230 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą Reglamentas Nr. 1234/2007 panaikinamas, tačiau nuostatos pagal Reglamento Nr. 1308/2013 230 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 2 ir 3 dalis ir toliau taikomos. Iš šio reglamento 232 straipsnio 1 dalies antros pastraipos matyti, kad jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., nepažeidžiant šiame 232 straipsnyje numatytų specialiųjų nuostatų.

27 Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Pavadinimas nėra saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo gerą vardą ir pripažinimą, vartotojas dėl tokios apsaugos galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąjį vyno tapatumą.“

28 Šio reglamento 104 straipsnyje nustatyta:

„Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai. <…>“

29 Minėto reglamento 106 straipsnyje numatyta:

„Jeigu atitinkamos produkto specifikacijos laikymasis nebeužtikrinamas, Komisija savo iniciatyva arba pagal tinkamai pagrįstą valstybės narės, trečiosios šalies ar teisėtą interesą turinčio fizinio arba juridinio asmens prašymą gali priimti įgyvendinimo aktus dėl kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos panaikinimo.

<…>“

30 To paties reglamento 107 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta:

„1. Vynų pavadinimai, nurodyti [Reglamento Nr. 1493/1999] 51 ir 54 straipsniuose ir [Reglamento Nr. 753/2002] 28 straipsnyje, yra automatiškai saugomi pagal šį reglamentą. Komisija tokius pavadinimus išvardija šio reglamento 104 straipsnyje numatytame registre.

<…>

3. 106 straipsnis netaikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems šiuo metu saugomiems vynų pavadinimams.

Iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija savo iniciatyva gali priimti įgyvendinimo aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų esamų saugomų vynų pavadinimų apsaugos panaikinimo, jei[gu] jie neatitinka 93 straipsnyje nustatytų sąlygų.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

31 *Duca di Salaparuta* yra Sicilijoje (Italija) įsteigta vyno gamybos bendrovė, jai priklauso keli nacionaliniai ir Sąjungos prekių ženklai, iš kurių tam tikruose yra žodis „Salaparuta“.

32 1989 m. liepos 13 d. prekių ženklas „Salaparuta“ buvo įregistruotas kaip nacionalinis prekių ženklas (Nr. 511337). 2000 m. spalio 25 d. šis prekių ženklas taip pat buvo įregistruotas kaip žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas 33 klasės prekėms (alkoholiniai gėrimai), priklausančioms šiai klasifikacijai pagal peržiūrėtą ir iš dalies pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos. Nuo to laiko šis prekių ženklų registracijos galiojimas buvo pratęstas.

33 Prekyba vynais, pažymėtais prekių ženklais „Salaparuta“, nesusijusi su Sicilijoje esančia Salaparutos (Italija) komuna. *Duca di Salaparuta* buvo įsteigta ne šioje komunoje, kaip ir naudojamos vynuogės nėra augintos minėtoje komunoje.

34 *Decreto „Riconoscimento della denominazione di origine controllata dei vini „Salaparuta“ e approvazione del relativo disciplinare di produzione*“ (Dekretas dėl kontroliuojamos kilmės vietos nuorodos „Salaparuta“ pripažinimo ir atitinkamos produkto specifikacijos patvirtinimo; GURI, Nr. 42, 2006 m. vasario 20 d.) nacionaliniu lygmeniu pripažino kontroliuojamos kilmės vietos nuorodą „Salaparuta“ (toliau – KKVN „Salaparuta“); ja siekiama žymėti ir apsaugoti vynų, pagamintų iš vynuogių, užaugintų Salaparutos komunos teritorijoje, seriją.

35 Vėliau šių vynų apsauga buvo išplėsta Sąjungos lygmeniu. Konkrečiai kalbant, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 4 dalį 2009 m. rugpjūčio 8 d. Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 187, 2009, p. 1) paskelbė rūšinių vynų pkr sąrašą – jame buvo KKVN „Salaparuta“, o nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d. ši KKVN buvo įtraukta į su vynais susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų (SKVN) ir saugomų geografinių nuorodų (SGN) elektroninį registrą kaip saugoma kilmės vietos nuoroda PDO-IT-A0795 (toliau – SKVN „Salaparuta“).

36 2016 m. vasario 8 d. *Duca di Salaparuta* pareiškė ieškinį *Tribunale di Milano* (Milano teismas, Italija); jame, be kita ko, prašė pripažinti SKVN „Salaparuta“ ir KKVN „Salaparuta“ registracijas negaliojančiomis, motyvuodama tuo, kad šie pavadinimai klaidina ir bet kuriuo atveju pažeidžia įregistruotą vyno prekių ženklą „Salaparuta“, kuriame yra šiems pavadinimams tapatus žodis, taip pat kitus šiai bendrovei priklausančius prekių ženklus, kuriuose yra tas pats žodis ir kuriuos ji laiko plačiai žinomais.

37 2021 m. vasario 16 d. sprendimu tas teismas atmetė ieškinį, motyvuodamas tuo, kad ginčas tarp saugomo pavadinimo „Salaparuta“ ir ankstesnio to paties pavadinimo prekių ženklo turi būti sprendžiamas remiantis saugomo pavadinimo viršenybės prieš šį prekių ženklą taisykle, nepažeidžiant to prekių ženklo savininko galimybės toliau jį naudoti laikantis tam tikrų sąlygų.

38 *Duca di Salaparuta* apskundė šį sprendimą *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas, Italija); šis 2023 m. gegužės 5 d. sprendimu paliko galioti pirmosios instancijos teismo sprendimą. Apeliacinis teismas iš esmės nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 1493/1999 nuostatas saugomiems vynų pavadinimams automatiškai suteikiama apsauga pripažįstant SKVN Sąjungos lygmeniu. Minėtas teismas padarė išvadą, kad ginčas tarp KKVN „Salaparuta“ ir ankstesnio prekių ženklo, kuriame yra šiam pavadinimui tapatus žodis, turi būti sprendžiamas remiantis Reglamentu Nr. 1493/1999, visų pirma jo VII priedo F dalies 2 punkto b papunkčiu, galiojusiu šio nacionaliniu

lygmeniu saugomo vyno pavadinimo pripažinimo dieną. Šiame priede nustatytas saugomo pavadinimo viršenybės prieš prekių ženklą kriterijus, nepažeidžiant prekių ženklo savininko galimybės tam tikromis sąlygomis toliau naudoti minėtą prekių ženklą.

39 *Duca di Salaparuta* dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas, Italija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir iš esmės teigė, kad Reglamentas Nr. 1493/1999 tokių ginčų nereglamentuoja.

40 *Duca di Salaparuta* šiuo klausimu tvirtina, kad, priešingai, nei nusprendė apeliacinis teismas, paskelbus SKVN „Salaparuta“ buvo pakeista to paties pavadinimo KKVN. Atsižvelgiant į SKVN „Salaparuta“ įtraukimo į registrą *E-Bacchus* įsigaliojimo datą, t. y. 2009 m. rugpjūčio 1 d., turėtų būti taikoma Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnis arba Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis. Šiose nuostatose nenumatoma pavadinimo apsaugos, kai, atsižvelgiant į ankstesnio prekių ženklo reputaciją ir žinomumą, vartotojai galėtų būti suklaidinti dėl atitinkamo vyno tapatumo. Be to, ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antroje pastraipoje numatytas sąlygas, būtų užkirstas kelias naudoti jai priklausantį prekių ženklą „Salaparuta“, net jei būtų taikoma šioje nuostatoje numatyta koegzistavimo tvarka.

41 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, pirma, kad svarbu nustatyti apsaugos sistemą, taikytiną esant situacijai, kai kyla ginčas tarp, viena vertus, 1989 m. įregistruotų plačiai žinomų prekių ženklų ir, kita vertus, 2006 m. nacionaliniu lygmeniu saugomo vyno pavadinimo, kuriame yra žodis, tapatus šiuose prekių ženkluose esančiam žodžiui, o vėliau – 2009 m. – šis pavadinimas paskelbtas ir įregistruotas Sąjungos lygmeniu.

42 Šiuo atžvilgiu šiam teismui kyla klausimas, ar reikia manyti, kad KKVN „Salaparuta“ tebegalioja ir kad dėl to taikomos Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antros pastraipos nuostatos, o gal, priešingai, ši nacionalinė apsauga turi būti laikoma pakeista SKVN „Salaparuta“ pripažinimu visoje Sąjungoje, todėl turėtų būti taikomos Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalies nuostatos arba lygiavertės Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio ar Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalies nuostatos, susijusios su atsisakymo apsaugoti pavadinimą pagrindais tuo atveju, kai, atsižvelgiant į ankstesnio prekių ženklo reputaciją ir žinomumą, apsauga gali suklaidinti vartotoją dėl tikrojo vyno tapatumo.

43 Antra, tuo atveju, jei Reglamentas Nr. 1493/1999 būtų taikomas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar šiame reglamente numatyta apsaugos sistema yra išsami, nes ji apima visus atvejus, kai kartu egzistuoja skirtingi žymenys, įskaitant, be kita ko, saugomus vynų pavadinimus, o gal ginčas tarp plačiai žinomo vyno prekių ženklo ir vėliau suteikto saugomo pavadinimo, kuriame yra šiam prekių ženklui tapatus žodis, gali būti išspręstas remiantis bendruoju principu, pagal kurį skiriamieji žymenys neturi būti klaidinantys.

44 Šiomis aplinkybėmis *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar vyno sektoriuje iki Reglamento Nr. 1234/2007, vėliau pakeisto Reglamentu Nr. 1308/2013, priėmimo galiojusių nuorodų SKVN–SGN registracijai, visų pirma 2009 m. rugpjūčio 8 d. suteiktai [SKVN „Salaparuta“], kiek tai susiję su kliūtimis įregistruoti, remiantis ankstesniu prekių ženklu, dėl kurio reputacijos ir pripažinimo atitinkama SKVN–SGN gali tapti klaidinančia („apsauga gali suklaidinti vartotoją dėl tikrojo vyno tapatumo“), taikoma

Reglamento [Nr. 479/2008] 43 straipsnio [2 dalis], tiksliau – Reglamento Nr. 1234/2007 118k [straipsnis] (tuometinio Reglamento Nr. [1308]/2013] 101 straipsnio [2 dalis]), pagal kurią SKVN ar SGN apsauga netaikoma, jei atitinkamas pavadinimas gali suklaidinti vartotoją „atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą“, o gal ši taisyklė netaikytina pavadinimams, kuriems jau buvo suteikta nacionalinė apsauga prieš įregistruojant prekių ženklą Europos Sąjungoje, taikant teisinio tikrumo principą (2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bavaria*, C-120/2008, EU:C:2010:798), pagal kurį faktinės situacijos paprastai, išskyrus kai aiškiai nurodyta priešingai, turi būti įvertintos pagal tuo metu galiojusias teisės normas, taigi ir atitinkamai taikant anksčiau galiojusią reglamentavimo tvarką, kaip nustatyta Reglamente [Nr. 1493/1999], ir pašalinant koliziją tarp kilmės vietos nuorodos ir ankstesnio prekių ženklo, remiantis minėtu reglamentavimu, įtvirtintu minėto reglamento VII priedo F [dalies 2 punkto b papunkčio] nuostatoje?

2. Jei, remiantis atsakymu į pirmąjį klausimą, būtų teigiama, kad šioje byloje nagrinėjamai situacijai reikia taikyti Reglamentą Nr. 1493/1999, ar Reglamento Nr. 1493/1999 [VII priedo F dalies] numatyta tvarka, kuria siekiama pašalinti koliziją tarp vynui ar vynuogių misai įregistruoto prekių ženklo, kuris yra tapatus vyno saugomoms kilmės vietos nuorodoms ar [SGN], apima visus skirtingų žymenų bendro egzistavimo ir vynų pavadinimų apsaugos atvejus, ar yra ir kitų SKVN ar SGN negaliojimo ar apsaugos netaikymo prielaidų tuo atveju, kai geografinė nuoroda gali klaidinti visuomenę dėl tikrojo vyno tapatumo dėl ankstesnio prekių ženklo reputacijos, taikant bendrąjį principą, pagal kurį skiriamieji žymenys nėra klaidinantys?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

45 Atitinkamai 2025 m. balandžio 14 d. ir 28 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo dokumentus, jais *Duca di Salaparuta* paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.

46 Grįsdama savo prašymą ji iš esmės teigia, pirma, kad išvadoje generalinis advokatas, atsakydamas į pateiktus klausimus, rėmėsi klaidingomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, todėl pateikė argumentus, kurių šalys neaptarė. Antra, *Duca di Salaparuta* teigia, kad tai, jog Teisingumo Teisme nebuvo surengta teismo posėdžio, nors ji to prašė, pažeidžia jos teisę į viešą bylos nagrinėjimą, įtvirtintą 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje.

47 Pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teisingumo Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.

48 Vis dėlto šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pats generalinio advokato išvados turinys negali būti laikomas tokiu nauju faktu, antraip šalys, remdamosi tokiu faktu, galėtų atsakyti į šią išvadą. Šalys negali pateikti nuomonės dėl generalinio advokato išvados. Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę pažymėti, kad pagal SESV 252 straipsnį generalinis advokatas viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikia motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis privalo dalyvauti, tam, kad padėtų šiam teismui vykdyti užduotį –

užtikrinti, kad aiškinant ir taikant Sutartis būtų laikomasi teisės. Pagal šio statuto 20 straipsnio ketvirtą pastraipą ir Procedūros reglamento 82 straipsnio 3 dalį generalinio advokato išvada užbaigia žodinę proceso dalį. Kadangi dėl šios išvados šalys negali pateikti nuomonės, ja pradedamas Teisingumo Teismo pasitarimo etapas. Taigi tai yra ne Teisingumo Teismui nepriklausančios institucijos nuomonė, skirta teisėjams ar šalims, o individuali, motyvuota ir viešai išreikšta pačios institucijos nario nuomonė (2025 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Beevers Kaas*, C-581/23, EU:C:2025:323, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

49 Šiuo atveju, pirma, Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, konstatuoja, kad *Duca di Salaparuta* pateikta informacija neatskleidžia jokio naujo fakto, galinčio turėti lemiamos įtakos sprendimui, kurį jis turi priimti šioje byloje, ir kad ši byla neturi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės. *Duca di Salaparuta* iš tikrųjų kritikuoja tam tikrų generalinio advokato išvados dalių pagrįstumą, o tai negali pateisinti jos prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį. Be to, pasibaigus rašytinei ir žodinei proceso dalims, Teisingumo Teismas turi visą reikiamą informaciją, todėl yra pakankamai informuotas, kad galėtų priimti sprendimą.

50 Antra, reikia priminti, kad nei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje, nei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje nenustatyta absoliučios pareigos surengti viešą bylos nagrinėjimą ir nereikalaujama, kad teismo posėdis būtinai būtų rengiamas visose bylose. Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai byloje nekeliama fakto ar teisės klausimų, kurių negalima tinkamai išspręsti remiantis bylos medžiaga ir šalių rašytinėmis pastabomis. Procedūros reglamento 76 straipsnio 2 dalyje konkrečiai numatyta, kad Teisingumo Teismas gali nuspręsti nerengti teismo posėdžio, jeigu, susipažinęs su per rašytinę proceso dalį pateiktais pareiškimais ar pastabomis, mano, jog yra pakankamai informuotas, kad priimtų sprendimą (šiuo klausimu žr. 2021 m. gruodžio 21 d. Sprendimo eur*o Box Promotion ir kt.*, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 ir C-840/19, EU:C:2021:1034, 123 ir 124 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia netenkinti prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

52 Italijos vyriausybė abejoja nacionalinių teismų jurisdikcija nagrinėti ginčą, kuriame aptariamas Sąjungos akto galiojimo klausimas, ir teigia, kad tiek, kiek *Duca di Salaparuta* siekia, kad SKVN „Salaparuta“ registracija, kuri yra Sąjungos aktas, būtų panaikinta arba pripažinta negaliojančia, jurisdikcija panaikinti tokią registraciją priklauso Sąjungos teismams pagal SESV 263 straipsnį.

53 Be to, ši vyriausybė teigia, kad KKVN „Salaparuta“ niekada nebuvo užginčyta nacionaliniuose teismuose, nors *Duca di Salaparuta* buvo informuota apie nacionalinio pripažinimo procedūrą ir jos buvo paprašyta pateikti pastabas šiuo klausimu.

54 Darytina išvada, kad šiais teiginiais iš esmės siekiama užginčyti prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą.

55 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad saugomų vynų pavadinimų sąrašo paskelbimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 4 ir 5 dalis, kaip ir su vynu susijusių SKVN ir SGN įtraukimas į elektroninį registrą pagal Reglamento

Nr. 479/2008 51 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į automatinį saugomų vynų pavadinimų apsaugos pobūdį, negali būti laikomas sukeliančiu teisinių pasekmių, taigi ir aktais, kuriuos galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.

56 Teisingumo Teismas yra iš esmės nusprendęs, kad pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 5 dalį Komisijos atliktas su vynais susijusių SKVN ir SGN pavadinimų (kiek tai susiję su vynų pavadinimais, kuriuos valstybės narės iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. saugojo kaip kilmės vietos nuorodas) įrašymas į elektroninį registrą negali būti laikomas sukeliančiu privalomų teisinių pasekmių, būdingų aktams, kuriuos galima ginčyti (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 63 punktą).

57 Taigi bendrovei *Duca di Salaparuta* negali būti priekaištauja dėl to, kad ji nepareiškė ieškinio dėl SKVN „Salaparuta“ tiesiogiai Sąjungos teisme.

58 Be to, kaip išvados 41 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, prašymas priimti prejudicinį sprendimą grindžiamas teismų dialogu, kurio inicijavimas visiškai priklauso nuo to, ar nacionalinis teismas nuspręs, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra svarbus ir būtinas (2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *Kempter*, C-2/06, EU:C:2008:78, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Diageo Brands*, C-681/13, EU:C:2015:471, 59 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Nors tiesa, kad tik Teisingumo Teismas gali pripažinti Sąjungos institucijų aktą negaliojančiu, vis dėlto šiuo atveju nacionalinis teismas savo prašyme priimti prejudicinį sprendimą dėl išaiškinimo Teisingumo Teismo tik prašo nustatyti Sąjungos teisinį pagrindą, taikytiną galimam ginčui tarp saugomo vyno pavadinimo ir ankstesnio plačiai žinomo vyno prekių ženklo, kuriame yra šiam pavadinimui tapatus žodis.

59 Kita vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, o ne Teisingumo Teismas, turi įvertinti, kokį poveikį pagrindinei bylai turi tai, kad tuo metu, kai buvo pripažinta KKVN „Salaparuta“, *Duca di Salaparuta* jos neužginčijo. Bet kuriuo atveju toks neužginčijimas negali sutrukdyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl išaiškinimo, kad būtų nustatytas tokiam ginčui, kaip antai nurodytam pirmesniame šio sprendimo punkte, taikytinas Sąjungos teisinis pagrindas.

60 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinių klausimų

61 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnis, Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 107 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad atitinkamai Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis taikytini ginčui tarp pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomo vyno pavadinimo ir ankstesnių plačiai žinomų vynų prekių ženklų, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, o gal šis ginčas turi būti sprendžiamas tik remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antra pastraipa.

62 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 1 dalyje rūšiniai vynai pkr apibrėžti kaip vynai, atitinkantys šio reglamento VI antraštinės dalies nuostatas ir šiuo klausimu priimtas Bendrijos bei nacionalines nuostatas.

63 Minėto reglamento 54 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatyta rūšinių vynų pkr, pripažįstamų nacionalinėje teisėje, apsauga pagal Sąjungos teisę. Konkrečiai kalbant, to paties reglamento 54 straipsnio 4 dalyje buvo numatyta, kad valstybės narės pateikia Komisijai rūšinių vynų pkr, kuriuos jos pripažįsta, sąrašą, nurodydamos kiekvienam šių rūšinių vynų pkr taikomų nacionalinių nuostatų, reglamentuojančių tų rūšinių vynų pkr gamybą, detales. Pagal šio 54 straipsnio 5 dalį Komisija šį sąrašą paskelbė *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

64 Šiuo atveju KKVN „Salaparuta“ patenka į rūšinių vynų pkr kategoriją pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 1 dalį. Be to, kaip matyti iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos, šių vynų sąrašas buvo pateiktas Komisijai ir pagal šio reglamento 54 straipsnio 5 dalį 2009 m. rugpjūčio 8 d. paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje kaip SKVN „Salaparuta“ (OL C 187, 2009, p. 1).

65 Pagal Reglamento Nr. 1493/1999 52 straipsnio 1 dalį rūšiniam vynui pkr priskirtas regiono pavadinimas negali būti naudojamas pavadinti vyno sektoriaus produktus, kurie nėra pagaminti tame regione, ir (arba) produktus, pavadintus tuo pavadinimu ne pagal atitinkamas Bendrijos ar nacionalines taisykles. Tas pats pasakytina ir tuo atveju, jei valstybė narė rūšiniam vynui pkr suteikė, be kita ko, komunos pavadinimą. Taigi šioje nuostatoje buvo įtvirtinta taisyklė, kuria siekiama apsaugoti geografinius pavadinimus nuo juos sudarančių žodžių naudojimo bet kokiam kitam žymeniui.

66 Dėl galimo ginčo tarp tokio saugomo pavadinimo ir plačiai žinomo ankstesnio prekių ženklo, kuriame yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antroje pastraipoje buvo numatyta, kad tokį ginčą galima išspręsti taikant šio pavadinimo ir šio prekių ženklo koegzistavimo tvarką.

67 Konkrečiai kalbant, iš šios nuostatos matyti, kad plačiai žinomo ir įregistruoto vyno ar vynuogių misos prekių ženklo, kuriame yra žodžiai, tapatūs konkretaus regiono pavadinimui, savininkas gali toliau naudoti šį prekių ženklą, jeigu jis tapatus pirminio turėtojo ar pirminio pateikėjo pateiktam pavadinimui, bet tik tuo atveju, jei prekinis ženklas buvo įregistruotas bent 25 metus iki to laiko, kada atitinkamą geografinį pavadinimą oficialiai pripažino gaminanti valstybė narė, vadovaujantis atitinkamomis Bendrijos nuostatomis dėl rūšinių vynų pkr, ir jei toks prekių ženklas buvo faktiškai naudojamas be pertrūkių. Be to, Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto trečioje pastraipoje buvo nurodyta, kad šiais prekių ženklais negalima remtis naudojant geografinių vienetų pavadinimus, be kita ko, naudojamus rūšiniam vynui pkr žymėti.

68 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antroje ir trečioje pastraipose įtvirtinta saugomo vyno pavadinimo viršenybė prieš ankstesnius plačiai žinomus prekių ženklus, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, leidžiant toliau naudoti tokius prekių ženklus, laikantis šioje nuostatoje numatytų sąlygų.

69 Šiuo atveju, kadangi, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, KKVN „Salaparuta“ buvo pripažinta 2006 m. vasario 8 d., t. y. pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, ir kadangi šis saugomas vyno pavadinimas atitiko rūšinius vynus pkr, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 54 straipsnio 1 dalį, ginčas tarp tokio pavadinimo ir vynams įregistruotų ankstesnių plačiai žinomų prekių ženklų, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, turi būti

sprendžiamas remiantis šio reglamento nuostatomis, visų pirma jo VII priedo F dalies 2 punktu. Be to, tokią išvadą patvirtina pranešime apie KKVN „Salaparuta“ ir jos paskelbime *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* pateikta aiški nuoroda į to paties reglamento 54 straipsnio 4 ir 5 dalis, numatyta šio sprendimo 64 punkte.

70 Vis dėlto nacionaliniuose teismuose ir Teisingumo Teismui pateiktose pastabose *Duca di Salaparuta* rėmėsi Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalies, Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio arba Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalies taikymu. Ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog 2009 m. rugpjūčio 8 d. buvo paskelbta nauja SKVN „Salaparuta“ registracija, pagrindinėje byloje nagrinėjamam ginčui taikytinos šios naujos taisyklės. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia Teisingumo Teismo dėl šių nuostatų poveikio sprendžiant tokį ginčą.

71 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytose trijose nuostatose Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė, kad joks pavadinimas nėra saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą, vartotojas galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją taip saugomo vyno tapatybę.

72 Be to, reikia konstatuoti, kad, kaip nustatyta Reglamento Nr. 479/2008 5 konstatuojamojoje dalyje, vynininkystės sektoriui taikoma Sąjungos tvarka šiuo reglamentu buvo iš esmės pakeista, kad būtų pasiekti, be kita ko, su vynų kokybe susiję tikslai. Šiuo reglamentu buvo iš dalies pakeistas ir panaikintas Reglamentas Nr. 1493/1999 ir jis buvo taikomas nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d.

73 Nors tiesa, kad pagal šią naują pavadinimų apsaugos tvarką bet kuri vyno pavadinimo saugojimo paraiška išsamiai nagrinėjama dviem etapais, t. y. nacionaliniu, paskui Sąjungos lygmeniu, Komisija turi realią teisę priimti sprendimą, leidžiantį jai sutikti arba atsisakyti saugoti kilmės vietos nuorodą ar geografinę nuorodą (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 74 punktą), tačiau taip nėra kalbant apie vynų pavadinimus, kurie jau saugomi pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį.

74 Pagal šią nuostatą valstybės narės pateikia Komisijai rūšinių vynų pkr, kuriuos jos pripažino, sąrašą ir kiekvienam jų taikomas nacionalines nuostatas, reglamentuojančias tų rūšinių vynų pkr gamybą. Vėliau, remiantis šio reglamento 54 straipsnio 5 dalimi ir Komisijai neatlikus jokio papildomo tyrimo, ši institucija tik paskelbia šį sąrašą *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

75 Remiantis Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio 1 dalyje numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomi vynų pavadinimai buvo „automatiškai“ saugomi ir pagal Reglamentą Nr. 479/2008. Be to, šiame 51 straipsnyje nurodyta, kad Komisija įtraukia šiuos pavadinimus į viešai prieinamą su vynu susijusių SKVN ir SGN elektroninį registrą.

76 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 479/2008 36 konstatuojamosios dalies, jo 51 straipsnio 1 dalyje numatytos pereinamojo laikotarpio tvarkos tikslas buvo siekiant teisinio saugumo netaikyti naujos nagrinėjimo tvarkos Sąjungoje jau esančioms kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms ir apriboti šių kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų panaikinimo galimybę (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 57 punktą).

77 Tokia pati automatinė apsauga buvo užtikrinta pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnį, kuriuo dėl teisinio saugumo priežasčių iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. saugoti vynų pavadinimai buvo saugoti pagal nacionalinę teisę, taigi ir Sąjungos lygmeniu pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 56 ir 58 punktus).

78 Tą pačią automatinę apsaugos sistemą, taikomą pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomiems vynų pavadinimams, teisės aktų leidėjas dar kartą patvirtino Reglamento Nr. 1308/2013, kuriuo nuo 2014 m. sausio 1 d. panaikintas Reglamentas Nr. 1234/2007, nepažeidžiant tam tikrų jo nuostatų taikymo, 107 straipsnyje.

79 Nagrinėjamu atveju darytina išvada, kad, atsižvelgiant į reglamentuose Nr. 479/2008, Nr. 1234/2007 ir Nr. 1308/2013 numatytos apsaugos sistemos automatinį pobūdį, toks pavadinimas, kaip SKVN „Salaparuta“, apie kurį pranešta ir kuris paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje, pateikiant aiškią nuorodą į Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 4 ir 5 dalis, turi būti laikomas nacionaliniu lygmeniu saugomo vyno pavadinimo išplėtimu, o ne naujos registracijos rezultatu.

80 Be to, tokį aiškinimą patvirtina, kaip savo pastabose teigė Komisija, vyno pavadinimų apsaugą reglamentuojančių taisyklių raida. Sąjungos teisės aktai, kuriuose numatyta geografinių nuorodų pripažinimo ir apsaugos vyno sektoriuje sistema, buvo priimti vienas po kito. Komisija teisingai pažymi, kad Reglamente Nr. 1493/1999 buvo įtvirtintos neišsamios pagrindinės taisyklės, nesuderintos su maisto sektoriuje jau galiojusia geografinių nuorodų sistema, nes šios taisyklės buvo pereinamojo laikotarpio tarp valstybių narių suteiktos apsaugos ir Sąjungos lygmeniu suteikiamos apsaugos dalis.

81 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 479/2008 50 straipsnyje ir šiam straipsniui lygiavertėse Reglamento Nr. 1234/2007 ir Reglamento Nr. 1308/2013 nuostatose numatytas vyno pavadinimui suteiktos apsaugos panaikinimas iš esmės nebuvo įmanomas pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomiems vynų pavadinimams.

82 Pagal Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir analogiškas reglamentų Nr. 1234/2007 ir Nr. 1308/2013 nuostatas, t. y. atitinkamai 118s straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 107 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, tokia panaikinimo galimybė tokiems pavadinimams nebuvo taikoma.

83 Vis dėlto Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje ir analogiškose reglamentų Nr. 1234/2007 ir Nr. 1308/2013 nuostatose buvo nustatyta šios taisyklės išimtis, t. y. iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisijos iniciatyva galėjo būti nuspręsta panaikinti Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio 1 dalyje nurodytų saugomų vynų pavadinimų apsaugą, jeigu jie neatitiko šio reglamento 34 straipsnyje nustatytų sąlygų. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas apribojo galimybes panaikinti saugomus pavadinimus, kuriems taikoma Reglamente Nr. 479/2008 numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, aiškiai numatytais atvejais.

84 Kadangi šia pereinamojo laikotarpio tvarka automatiškai išplečiama pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomų vynų pavadinimų apsauga, be to, jose aiškiai reglamentuojami šių pavadinimų panaikinimo atvejai, reikia konstatuoti, kad nei Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, nei Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnis, nei Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis netaikomi tokiam ginčui, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

85 Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis taikomi apsaugos paraiškoms, pateiktoms pagal naują Reglamentu Nr. 479/2008 nustatytą sistemą, nurodytą šio sprendimo 73 punkte, o ne saugomiems vynų pavadinimams, pripažintiems pagal Reglamentą Nr. 1493/1999. Kaip matyti iš paties straipsnių, kuriuose yra šios nuostatos, pavadinimų, t. y. „Atsisakymo suteikti apsaugą priežastys“ arba „Atsisakymo suteikti apsaugą papildomos priežastys“, šios nuostatos numato tik atsisakymą įregistruoti naują pavadinimą dėl ginčo su ankstesniu plačiai žinomu prekių ženklu, o ne jau įregistruoto pavadinimo panaikinimą pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnio 4 ir 5 dalis.

86 Be to, iš pačios to reglamento VII priedo F dalies 2 punkto antros pastraipos formuluotės matyti, kad ši nuostata susijusi su atveju, kai plačiai žinomas ir vynui ar vynuogių misai įregistruotas prekių ženklas naudoja pavadinimui tapačius žodžius, ir tam tikromis sąlygomis numatytas tokio prekių ženklo ir tokio pavadinimo koegzistavimo principas. Todėl priimdamas Reglamentą Nr. 1493/1999 Sąjungos teisės aktų leidėjas neišvengiamai manė, kad toks pavadinimas gali būti įregistruotas, nepaisant to, kad egzistuoja ankstesnis plačiai žinomas prekių ženklas.

87 Dar daugiau, nors, kiek tai susiję su žemės ūkio ir maisto produktais, 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) 14 straipsnio 3 dalyje, kuri netaikoma vyno produktams, buvo numatyta, kad kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neregistruojama, kai, atsižvelgiant į prekių ženklo reputaciją, žinomumą ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikros produkto tapatybės, reikia pažymėti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas sąmoningai nusprendė nepakartoti analogiškos nuostatos Reglamente Nr. 1493/1999.

88 Taigi ginčas tarp nacionaliniu lygmeniu saugomo vynų pavadinimo, vėliau automatiškai išplėsto visoje Sąjungoje, ir ankstesnių plačiai žinomų vynų prekių ženklų, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, turi būti sprendžiamas taikant Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto nuostatas, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suteikti viršenybę tokiam pavadinimui prieš minėtus prekių ženklus, kartu numatydamas jų koegzistavimo tvarką.

89 Taip pat reikia pridurti, kad TRIPS sutarties 22 straipsnio, Paryžiaus konvencijos 10bis straipsnio ir Madrido susitarimo 3bis straipsnio nuostatos, kuriomis remiasi *Duca di Salaparuta* ir kurios minimos nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, susijusios su tariamai neišsamia Reglamente Nr. 1493/1999 įtvirtinta apsauga, šiuo klausimu turi būti laikomos neturinčiomis reikšmės.

90 Pagal TRIPS sutarties 22 straipsnio 1 dalį „geografinės nuorodos“ – tai nuorodos, iš kurių galima nustatyti, ar prekė yra kilusi iš PPO narės teritorijos, ar iš tos teritorijos rajono ar regiono, kai tos prekės kokybė, reputacija arba kiti ypatumai iš esmės yra priskirtini jos geografinės kilmės vietai.

91 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, atsižvelgiant į šios sutarties pobūdį ir bendrą struktūrą, jos nuostatos neturi tiesioginio poveikio. Taigi šios nuostatos taip pat nesukuria asmenims teisių, kurias šie, remdamiesi Sąjungos teise, galėtų tiesiogiai įgyvendinti teismuose (2024 m. vasario 27 d. Sprendimo *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

92 Kalbant apie Paryžiaus konvencijos 10bis straipsnį, kuris, be kita ko, draudžia bet kokį veiksmą, galintį sukelti painiavą su konkurento prekėmis, šiame straipsnyje įtvirtintos taisyklės turi būti laikomos sukeliančiomis tokį patį poveikį kaip ir TRIPS sutartis. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad tam tikruose šios konvencijos straipsniuose įtvirtintos taisyklės yra įtrauktos į TRIPS sutartį, kurią sudarė Sąjunga (šiuo klausimu žr. 2024 m. vasario 27 d. Sprendimo *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Konkrečiai kalbant, šios sutarties 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PPO narės, įskaitant Sąjungą, laikysis Paryžiaus konvencijos 1–12 ir 19 straipsnių, kiek tai susiję su minėtos sutarties II–IV dalimis, apimančiomis jos 9–62 straipsnius.

93 Kalbant apie Madrido susitarimą, iš jo 3bis straipsnio matyti, kad valstybės, kurioms taikomas šis susitarimas, įsipareigoja uždrausti parduodant, demonstruojant ar siūlant prekes naudoti bet kokias reklaminio pobūdžio nuorodas, dėl kurių visuomenė gali klaidingai suprasti, kokia yra prekių kilmė. Kadangi ši nuostata iš esmės panaši į TRIPS sutarties 22 straipsnį, ji taip pat turi būti laikoma neturinčia tiesioginio poveikio, todėl nesukuriančia privatiems asmenims teisių, kurias šie, remdamiesi Sąjungos teise, galėtų tiesiogiai įgyvendinti teismuose.

94 Bet kuriuo atveju šios tarptautinės teisės nuostatos negali paneigti išvados, kad Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antroje pastraipoje numatyta sistema yra išsami.

95 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti: Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnis, Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 107 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis nėra taikytini ginčui tarp pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį saugomo vyno pavadinimo ir ankstesnių plačiai žinomų vynų prekių ženklų, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, nes toks ginčas turi būti sprendžiamas remiantis tik Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antra pastraipa.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

96 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo, iš dalies keičiančio [r]eglamentus (EB) Nr. 1493/1999, (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 3/2008 ir panaikinančio [r]eglamentus (EEB) Nr. 2392/86 bei (EB) Nr. 1493/1999, 51 straipsnis, 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009, 118s straipsnis, taip pat 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų

rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, 107 straipsnis

turi būti aiškinami taip:

Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis, Reglamento Nr. 1234/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 491/2009, 118k straipsnis ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalis nėra taikytini ginčui tarp pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo 54 straipsnį saugomo vyno pavadinimo ir ankstesnių plačiai žinomų vynų prekių ženklų, kuriuose yra šiam pavadinimui tapačių žodžių, nes toks ginčas turi būti sprendžiamas remiantis tik Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F dalies 2 punkto antra pastraipa.

Parašai.